

Sygn. akt VI U 327/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Zofia Pawelczyk

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

przy udziale zainteresowanego J. P.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...) r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje A. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01 marca 2016r. do 09 czerwca 2016r. w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Sygn. akt VI U 327/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił A. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 marca 2016r. do 9 czerwca 2016r. w wysokości 100% podstawy wymiaru oraz przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 18 marca 2016r. do 9 czerwca 2016r. w wysokości 80% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczonemu nie przysługuje zasiłek chorobowy w wysokości 100% podstawy wymiaru z tytułu wypadku przy pracy, ponieważ A. K. jest zatrudniony w (...) od dnia 11 marca 2016 roku do dnia 9 czerwca 2016 roku, zaś zdarzenie z dnia 1 marca 2016 roku według organu rentowego nie może zostać uznane za wypadek przy pracy ze względu na brak związku z pracą i zwykłymi czynnościami wynikającymi ze stosunku pracy. A nadto organ rentowy podniósł, że uraz nastąpił w innym terminie, niż to wskazuje ubezpieczony.

(decyzja z dnia 09.06.2016r. – k. 1 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. K. wniósł odwołanie, wnosząc o uznanie zdarzenia z dnia 1 marca 2016 r. za wypadek przy pracy podnosząc, że w dniu 1 marca 2016 roku uległ wypadkowi przy pracy. Odwołujący wyjaśnił, że w karcie informacyjnej z izby przyjęć omyłkowo wpisano, że wypadek miał miejsce tydzień wcześniej, co jest nieprawdą, gdyż wypadek zdarzył się dnia 1 marca 2016 roku.

(odwołanie – k. 1 – 1 verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie, ewentualnie o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska ZUS powtórzył główne tezy argumentacji zawartej uzasadnieniu skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 - 3)

Sąd na podstawie art. 477¹¹§ 1 k.p.c. zawiadomił o toczącym się postępowaniu pracodawcę J. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) uznając, że rozstrzygnięcie w zakresie zasiłku chorobowego może oddziaływać na prawa pracodawcy.

(postanowienie z dnia 18 sierpnia 2016 r. - k.6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. jest zatrudniony u J. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) od dnia 3 listopada 2014 roku na stanowisku kierowca-handlowiec w pełnym wymiarze czasu pracy. Do jego obowiązków należy: załadunek towaru na samochód, transport wraz z wyładowaniem towaru do klienta, utrzymywanie z obsługiwanyimi klientami poprawnych relacji i promocja firmy, rozliczenia z klientem, jeżeli klient płaci gotówką, transport pustych opakowań z powrotem do formy oraz rozliczenie ich, rozliczenie pobranej gotówki od klientów. A. K. w dniu 03 listopada 2014 r. ukończył instruktaż stanowiskowy bezpieczeństwa i higieny pracy.

(dowód: zaświadczenie płatnika składek – k. 6 – 8 akt organu rentowego, umowa o pracę z aneksem zmieniającym – k. 18 – 19; zaświadczenie k. 21; kartoteka kontrolna bhp k. 22; karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy k. 24; opis stanowiska k.17)

Odwołujący A. K. w dniu 1 marca 2016 roku wykonywał obowiązki pracownicze od godz. 5.00. Około godz. 8.00 podczas wykonywania swoich czynności pracowniczych - pakowania pojemników z mięsem do samochodu, który stał w specjalnie obniżonym stanowisku do załadunku, chcąc przesunąć stos pojemników w poziomie z rampy na podłogę samochodu, po rozsunięciu pionu pojemników, poślizgnął się i uderzył nadgarstkiem i kciukiem lewej ręki w podłogę samochodu. W wyniku tego zdarzenia odwołujący doznał urazu kciuka lewej ręki. Zdarzenie z dnia 1 marca 2016 roku miało miejsce na terenie zakładu pracy. W czasie zdarzenia A. D. przechodząc po placu zauważył, że A. K. skarżył się na uraz nadgarstka i kciuka lewej ręki. Mimo bólu ręki A. K. dokończył pracę w tym dniu. Po południu ból zaostrzył się i wtedy A. K. pojechał do szpitala w O.. Zespół powypadkowy nie stwierdził naruszenia przez A. K. przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, nie stwierdzono, że zdarzenie zostało spowodowane przez niego umyślnie, ani przez rażące niedbalstwo. Nie stwierdzono stanu nietrzeźwości, ani użycia innych środków odurzających. Zespół powypadkowy uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

(dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) – akta organu rentowego; zeznania świadka A. D. – protokół rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r.)

Odwołujący w dniu zdarzenia, tj. 1 marca 2016 roku, zgłosił się na ostry dyżur do szpitala w O.. W karcie informacyjnej pobytu w izbie przyjęć wystawionej dnia 1 marca 2016 roku godz. 16:24 lekarz przyjmujący odwołującego się wpisał, rozpoznanie: skręcenie i naderwanie palca (palców), upadek na tym samym poziomie wskutek potknięcia, poślizgnięcia w pracy oraz skręcenie palca I ręki lewej w stawie z uszkodzeniem więzadeł po stronie przyśrodkowej. W polu wywiad wpisano, że uraz kciuka lewej ręki miał miejsce przed tygodniem. Poza Kartą informacyjną z Izby Przyjęć z w dniu 1 marca 2016 r. nie sporządzono dokumentacji źródłowej. Lekarz przyjmujący w szpitalu A. K.M. D.dokonał przekreślenia na karcie informacyjnej słów „w domu” i dopisał słowa „w pracy”.

(dowód: karta informacyjna pobytu w izbie przyjęć – k. 1 akt zasiłkowych, oświadczenie kierownika archiwum (...) k. 43; oświadczenie lekarza M. D. k.39)

W okresie od dnia 11 marca 2016 roku do dnia 14 marca 2016 roku odwołujący przebywał w szpitalu na operacyjnej rekonstrukcji więzadła. Pracodawca wypłacił odwołującemu wynagrodzenie chorobowe za okres od 01 stycznia 2016 r. do 16 stycznia 2016 r. oraz od 01 marca 2016 r. do 17 marca 2016 r. (łącznie 33 dni).

(bezsporne; dowód: karta informacyjna pobytu w izbie przyjęć – k. 1 akt zasiłkowych)

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę w całości przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Omyłka w karcie z Izby przyjęć poprzez przekreślenie słów „w domu” i dopisanie „ w pracy” została poprawiona przez lekarza M. D. przyjmującego A. K. na Izbie Przyjęć, co lekarz potwierdził składając stosowne oświadczenie. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. D., które potwierdzały doznanie urazu przez odwołującego w dniu 1 marca 2016 r. przy załadunku pojemników z mięsem na samochód oraz znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.) zwanej dalej ustawą wypadkową, zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Natomiast w świetle art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy wypadkowej, na równi z wypadkiem przy pracy, w zakresie uprawnienia do świadczeń określonych w ustawie, traktuje się wypadek, któremu pracownik uległ w czasie podróży służbowej w okolicznościach innych niż określone w ust. 1, chyba że wypadek spowodowany został postępowaniem pracownika, które nie pozostaje w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań.

Nie każde zdarzenie jest zatem wypadkiem przy pracy, gdyż koniecznymi elementami uznania zdarzenia za wypadek przy pracy jest nagłość zdarzenia, która została wywołana przyczyną zewnętrzną, powodującą uraz lub śmierć, pozostająca jednocześnie w związku z wykonywaną pracą.

W niniejszej sprawie sporny był charakter zdarzenia i możliwość zakwalifikowania go jako wypadek przy pracy. Celem rozstrzygnięcia sporu należało zatem ustalić, kiedy nastąpił wypadek oraz czy było to zdarzenie, które nastąpiło podczas wykonywania lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności, a zatem czy więz z pracą, jako konieczny element definicji ustawowej wypadku, została zachowana.

Organ rentowy odmówił wypłaty ubezpieczonemu zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w oparciu o treść art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy wypadkowej. Według organu rentowego, podstawą dla uznania przez ZUS, iż zdarzenie z dnia 1 marca 2016 roku nie było wypadkiem przy pracy był zapis w karcie informacyjnej pobytu w izbie przyjęć, z którego wynikało, że uraz kciuka lewej ręki w rzeczywistości miał mieć miejsce tydzień wcześniej, w związku z czym

uraz nastąpił w innym terminie, niż to wynika z protokołu powypadkowego (opinia w sprawie nieuznania zdarzenia za wypadek przy pracy (k. 2 akt organu rentowego).

W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, że do wypadku doszło w dniu 1 marca 2016 r. Przedstawiony przez odwołującego przebieg zdarzenia znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka A. D.. Świadek nie widział bezpośrednio chwili wypadku, natomiast widział A. K. i rozmawiał z nim tuż po zdarzeniu. Powyższe zeznania Sąd uznał w pełni za wiarygodne, ponieważ są spójne i zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Dowód tego, że wypadek zdarzył się 1 marca 2016 r. stanowi również dokumentacja medyczna sporządzona tego dnia w (...)

Ponadto, wbrew stanowisku organu rentowego, ujęte w protokole powypadkowym zdarzenie z 1 marca 2016 r. spełnia ustawowe przesłanki wypadku przy pracy określone w art. 3 ust.1 ustawy z 30.10.2002 r. Zaistniały łącznie trzy przesłanki: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna powodująca uraz związek z pracą . Organ rentowy po myśli art. 6 k.c. nie wykazał istnienia przyczyny wewnętrznej, tkwiącej w organizmie powoda, która spowodowała jego upadek. Przyjąć zatem należało, że taka przyczyna wewnętrzna nie istniała.

Należy również podkreślić, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych bezpodstawnie podnosił w uzasadnieniu decyzji, że A. K. jest zatrudniony u J. P. od 11 marca 2016 r. Ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie bezspornie wynika, że A. K. podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu z tytułu umowy o pracę od dnia 3 listopada 2014 r.

Powyższe powoduje, że na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał powodowi prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.